

Az Afrika Tanulmányok 3. lapszáma az előző számok által teremtett hagyományoknak megfelelően a hazai afrikánisztika legfrissebb eredményeit tárja az olvasó elé, tanulmányoktól a forrásközlésen át a recenzióig, megfelve az Afrikáról szóló magyar nyelvű honlapok listájával. A tanulmányok mindegyike nagy érdeklődésre tarthat számot, akár a folklór, akár a kapcsolat-történet, illetve a kapcsolat-építés tárgykörébe tartoznak, aktualitása okán mégis a lisszaboni Európa–Afrika csúcstalálkozó kapcsán megjelenő írásokra (Joó Zsófia és Tóth Norbert), valamint magára az eseményre hívnánk fel az olvasó figyelmét. Sajnálatos módon a hazai sajtóban erről a 2007. december 8-9-én megrendezésre kerülő eseményről alig esik szó, a nemzetközi sajtó pedig leginkább azzal van elfoglalva, hogy vajon a brit miniszterelnök, Gordon Brown bojkottálja-e a csúcstalálkozót a zimbabwei elnök, Robert Mugabe meghívása okán, vagy konszenzus születik a diktátorok kiközösítéséről.

Néhány hete magam is Lisszabonban jártam, s első kézből győződhettem meg a kérdés minden más háttérbe szorító voltáról, s egyben megosztó jellegéről. A gyarmati múlt miatt Európának nem szabadna beleszólnia abba, hogy az afrikai országokat kik

képviselek a hasonló találkozókra - érvel az egyik fél - nemzetközi elismeréssel érne fel, ha Mugabe ott parolázna Lisszabonban, miközben otthon a legvéresebb eszközöktől sem riad vissza, hogy korrupt és általános nyomort hozó rendszerét fenntartsa - hangoztatja a másik oldal. A dolog kifejelete nem mellékes, mégis a lényegről tereli el a figyelmet, arról a történelmi folyamatról, amelyet *Európa–Afrika dichotómiának* is szoktak nevezni. Ezt nehéz lenne egyetlen szóval magyarra fordítani, a kettősség koronként más és más tartalmat jelentett, míg eljutottunk az egymásra utaltságig. Ha jobban belegondolunk, akkor némi elégtétellel nyugtázzhatjuk, mennyi minden változott az idők folyamán. Az egyfajta előképnek tekintett első csúcson Berlinben 1884–85-ben az Európát, Észak-Amerikát, de a Török Birodalom révén még Ázsiát is képviselő államférfiak és diplomaták még úgy döntöttek Afrika sorsáról, hogy fel sem merült bennük a kontinens képviselőinek meghívása, de egyáltalán a meghallgatása sem. Ebben az összefüggésben Mugabe meghívása már nem is olyan jelentéktelen ügy. A pontosabb részletekhez elvezetik az olvasót e szám nyitó cikkei, és az I. évfolyam 3. számának megjelenésével párhuzamosan induló www.afrikatanulmanyok.hu honlapunkon található kapcsolódó írások.

Dr. Búr Gábor
főszerkesztő

Fotó: Tesfay Sába • Hidmo hagyományos ház